

ευθύνεται πρὸς τὸ δωμάτιόν του κρατῶν ὀγκώδεις τινὰς τόμους ἐντύπους, λιθογραφημένους καὶ χειρογράφους, καὶ ψιθυρίζων μετὰ τοῦ φίλου ποιητοῦ ὅστις ὕμνησεν ἄλλοτε τὸν φοιτητήν :

Καὶ λοιπὸν οἰκτείρατέ με
Εἶς τὸ πέμπτον ἔτος φθάνω
Τὴν φαιδρᾶν ζωὴν μου χάνω.
Ἡ μελέτη μὲ καλεῖ.

Κλαύσατέ με κλαύσατέ με
Μ' ἐγκατέλιπ' ἡ φαιδρότης
Τῆς μελέτης ἡ ὠχρότης
Τὴν μορφὴν μου ἀπειλεῖ

Φεῦ ! ὡς ὕνειρον ὦρατον
Τέσσαρα παρήλθον ἔτη
Καὶ νομίζω πῶς εἰσέτι
Λέγομαι πρῶσοιτής·

Χαίρετέ μοι τώρα πλέον
Ἦ χαρὰ καὶ εὐθυμία
Ἦ τῶν φίλων μου χορεία
Μελετᾷ ὁ φοιτητής ! 1)

Καὶ κλείεται ἐν ἀποκέντρῳ δωματίῳ μὲ ζῆλον ἀσκητοῦ θέλοντος νὰ ἐξιλεώσῃ τὰς ἀμαρτίας τοῦ παρελθόντος· ἐνίοτε μόνος, συχνὰ μετὰ τινος συμφοιτητοῦ· διὰ μιᾶς ἐγένετο ἄλλος ἄνθρωπος· ὁ πλήρης τῶσων γοητευτικῶν φωνῶν θόρυβος τῆς πόλεως δὲν ἐξικνεῖται πλέον μέχρι τῶν ὠτων του· κεκλιμένος ἐπὶ τραπέζης μὲ τὸ πανταλόνιον μόνον, τὸ ὑποκάμισον καὶ τὰς ἐμβάδας προσπαθεῖ ν' ἀναρτήσῃ ἐκ τῆς μνήμης του ὅσον οἶόν τε περισσοτέρους ὄρους, νὰ στουμπώσῃ ἐντὸς τοῦ ἐγκεφάλου του ὅσον οἶόν τε περισσοτέραν ἐπιστήμην· τὴν φαιδρότητα τοῦ μειδιᾶματός του, τὴν ζωηρότητα τοῦ βλέμματός του τὴν ἀφῆκεν ἔξω, μετὰ τῶν τεσσάρων ἐτῶν, ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν Ἀθηναίων· τώρα αἱ σελίδες ἐφ' ὧν κύπτει ἀντανακλώσῃ τὴν σοβαρότητα των ἐπὶ τῆς μορφῆς του· ἐνίοτε ἡ Ἀνάμνησις ἐρχομένη προσπαίζει προκλητικῶς μὲ τὸ δρύφακτον τοῦ παραθύρου του προσκαλοῦσα αὐτὸν νὰ ἐξέλθῃ, ἢ ἡ Ἀπόλαυσις κρούει δι' ἐλαφρῶν αὐπημάτων πλήρως ὑποσχέσεων τὴν κινδυλομένην θύραν του ὅπως τῇ ἀνοίξῃ· ἀλλ' ὁ φοιτητὴς διὰ σιδηρᾶς θελήσεως καθηλοῦται ἐπὶ τῆς καθέκλας του καὶ διὰ μιᾶς σελίδος Πολιτικῆς Δικονομίας ἢ Ἐγχειριστικῆς, ἢ Φαρμακολογίας, ἢ Λατινικῆς γραμματικῆς ἐντόνως ἀπαγγελλομένης τρέπει εἰς φυγὴν καὶ τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην.

*
* *

Καὶ ἀφ' οὗ ἐπὶ ἐβδομάδας μείνῃ ἀξύριστος, ἀφ' οὗ τὸ καμινέτον του τῷ ψῆσῃ ἑκατοντάδας καφέδων, ἀφ' οὗ ἀποκαρῶθῃ μὴ εἰζεύρων τί εἰζεύρει καὶ ὁ νοῦς του ἀποπλανηθῇ ἐντὸς τοῦ

ἰδίου του ἐγκεφάλου, ἀφ' οὗ λησμονήσῃ τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων, ἀφ' οὗ ἐν τῷ μεταξὺ μετ' ἄλλων δέκα ἐνέκ δῶση γραπτὰς ἐξετάσεις καὶ καταθέσῃ τὸ ἑκατοντάδραχμον παράβολον καὶ λάβῃ ἓνα ἀριθμὸν πρὸς ἐξετάσεις, προσέρχεται τέλος μίαν ἡμέραν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, συγκεκινημένος ὡς μαθήτρια, καὶ κάθηται εἰς τὸ σκαμνὶ πρὸ τῶν σοβαρῶν μορφῶν τῶν καθηγητῶν του, καὶ μετὰ ἐνὸς τετάρτου ἢ ἡμισείας ὥρας ἐξετάσιν καὶ ἀγωνιώδη εἶτα προσδοκίαν ἐκτὸς τῆς αἰθούσης μετὰ τῶν φίλων του, διὰ τοῦ στόμακος ἐνὸς κλητῆρος τοῦ Πανεπιστημίου ἀνακηρύττεται διδάκτωρ μετὰ ἢ ἄνευ ἐπαίνων— ἂν δὲν ἀνακηρυχθῇ προλύτης ἢ δὲν ἀποροφθῇ—καὶ τὸ λαμβάνει τέλος ἀλλόφρων ἐξ ἀγαλλιᾶσεως τὸ ποθητὸν ἐκεῖνο δίπλωμα. Τὸ διπλῶνι ἐν τῷ θυλακίῳ του ὡς πολυτιμότητην μετοχὴν τῆς Τραπεζίης τῆς Εὐτυχίας· καὶ ἐν τῇ μέθῃ τῶν ἐλπίδων του φαντάζεται ὅτι τὸ τεμάχιον ἐκεῖνο τοῦ χαρτίου θὰ τηρήσῃ πάσας τὰς ὑποσχέσεις του, ὅτι πάνοπλος δι' αὐτοῦ θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ θὰ κατακτήσῃ τὰ πάντα. Ἦ πτωχέ μου, πτωχέ μου διδάκτωρ, ἢ ἐργασία, τὸ καθήκον, ἢ ἀφοσίωσις, ὁ πλοῦτος, ἢ δόξα, ὄλα, ὄλα εἶνε ἴσως πρὸ σου· ἀλλὰ ποσάκις ἐν τῷ βίῳ σου ὅταν αἰσθανθῆς τὴν ἀνάγκην τῆς εὐτυχίας, θὰ στρέψῃς τὴν κεφαλὴν σου πρὸς τὰ ὀπίσω, πρὸς τὰ ἀμέριμνα καὶ θορυβώδη ἀλλὰ γοργῶς πτερυγίσαντα φοιτητικὰ σου ἔτη, τὰ ὅποια ἀφίνεις μὲ τὴν χαράν !

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ Π. ΚΟΥΡΤΙΔΗΣ.

Ἐκ τινος ἐπ' ἐσχάτων ἐκδοθέντος ἐν Παρίσις βιβλίου περὶ Ἀγγλίας καὶ τῶν συγχρόνων ἠθῶν αὐτῆς ἀπεσπασάμεν τὸν ἐπόμενον περίεργον καὶ εὐφυᾶ χαρακτηρισμὸν τῶν Ἀγγλων.

Ο ΑΓΓΛΟΣ

Ὁ Ἀγγλος ἔχει ἰδιάζουσαν ἱκανότητα νὰ ἐγκαθιδρύεται πανταχοῦ ἐν ἀνέσει. Οὐδὲν ἐκπλήττει, οὐδὲν ἀναχαιτίζει αὐτόν. Ὡν κατ' ἐξοχὴν κοσμοπολίτης ἐγκαθίσταται ἐν πάσῃ χώρᾳ ὡσεὶ ἦτο οἰκεία αὐτῷ. Ἐὰν τῷ ἐπιτρέψῃς νὰ καταλάβῃ ἐνὸς ποδὸς ἕδαφος ἰδικόν σου, θὰ τὸν ἴδῃς μετ' ὀλίγον καταλαμβάνοντα τὸ τετραπλάσιον. Ἐν πόλει τινὶ τῆς Νορμανδίας, ἢν εἶχον ἐκλέξει πρὸς κατοικίαν πολλοὶ ἀγγλικοὶ οἰκογένειαι διὰ τὰς φυσικὰς αὐτῆς καλλονας, ἱατρός τις παρεχώρησε τὸ ἡμισυ εὐρυτάτου ἀγροῦ του εἰς οἰκογενεῖας ἀγγλικὰς πελάτιδᾶς του, ὅπως παίξωσι τὸ προσφιλὲς αὐτοῦς cricket, δι' ὃ εὐρον τὸν ἀγρὸν καταλληλοτάτον. Δὲν παρέρχονται πολλοὶ ἡμέραι καὶ ὁ ἱατρός λαμβάνει τὴν ἐξῆς σημείωσιν· «Οἱ μετέχοντες τοῦ παιγνιδίου cricket διαβιβάζουσι τὰς φιλικὰς των προσήσεις τῷ ἱατρῷ κ. Η*,

θὰ ἦσαν δ' αὐτῷ λίαν ὑπόχρεοι ἐὰν ἤθελε διατάξει νὰ ἐκρίζωσῃ τὰ φυτὰ τῶν γεωμήλων, ἅτινα καλύπτουσι τὸ ἤμισυ τῆς περιοχῆς αὐτῶν διὰ τὸ cricket, καὶ ἐν οἷς κατὰ πᾶσαν στιγμὴν χάνεται ἡ σφαῖρα τοῦ παιγνιδίου».

Ἡ κάρπωσις μέρους γῆς καθιστᾷ κύριον τὸν καρπούμενον αὐτὸ, ἰδοὺ ἡ ἀρχὴ πάσης προσαρτήσεως ἐδάφους ὑπὸ τοῦ Ἀγγλου. Μόλις οὖτος ἀποκαθίσταται εἰς μικρὰν γωνίαν γῆς, καὶ ἀμέσως φυτρώνουσι ἐκεῖ εἰς ναὸς προτεστοντικός καὶ μία πλατεῖα διὰ cricket, τὰ δύο πρῶτα σημεῖα πάσης ἀγγλικῆς ἀποικίας. Τῶν Ἰνδιῶν ἡ κατακτησις ἐγένετο ὑπὸ τῆς λεγομένης Ἰνδικῆς Ἐταιρίας, δηλαδὴ ὑπὸ τινῶν ἐμπόρων τοῦ Λονδίνου.

Ὁ Ἀγγλος εἶνε ὑπερήφανος, γενναῖος, ἤρεμος, ἐπίμονος καὶ δεξιότατος διπλωμάτης.

Ἡ ὑπερηφάνεια δὲν τὸν ἀφίνει νὰ ἀμφιβάλλῃ ποτὲ περὶ τῆς ἐπιτυχίας οἰασθῆποτε ἐπιχειρήσεώς του· ἡ γενναιότης του συντελεῖ πλεῖστον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν, ἡ ἰδιοσυγκρασία του ἐπιτρέπει αὐτῷ νὰ προσβλέπῃ μετὰ ψυχραιμίας τὰ ὑλικά πλεονεκτήματα τῆς νίκης, διὰ δὲ τῆς ἐπιμονῆς κατορθοῖ τὴν διαρκῆ κάρπωσιν αὐτῶν. Περὶ τῶν λοιπῶν θέτει εἰς ἐνέργειαν τὴν διπλωματικὴν του ἰκανότητα.

Ἡ μεγαλοφροσύνη παρ' αὐτῷ ἐκδηλοῦται ἀπὸ τῆς τρυφερωτέρας ἡλικίας, ἡ δὲ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια ὠθεῖ αὐτὸν εἰς πράξεις ἡρωϊκὰς ἐν ἡλικίᾳ, καθ' ἣν συνήθως τὰ ἄλλα παιδιὰ μόνον σάφειν ἔχουσι τὰ γλυκίσματα.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐν τῷ σχολείῳ ἡμῶν ἐν Παρισίοις ἡμέραν τινὰ περὶ τὰ εἴκοσι παιδιὰ εἴμεθα συνηθροισμένοι ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ γυμναστηρίου, ὅπου ἐπηδῶμεν ὁ εἰς κατόπιν τοῦ ἄλλου ἀπὸ δοκοῦ ὑψηλὰ τεθειμένης ἐπὶ σωροῦ ἄμμου. Μεταξὺ ἡμῶν εὐρίσκετο καὶ παῖς Ἀγγλος δωδεκαετής, ὅστις ἀνέμενε τὴν σειρὰν του, ἵνα πηδήσῃ καὶ αὐτός. Τὸ δυστυχὲς παιδίον ἔπασχεν ἐκ κήλης, διὸ προσεπαθήσαμεν νὰ τὸν πείσωμεν νὰ παραιτηθῇ τοῦ σκοποῦ του. — «Καὶ διατί νὰ μὴ πηδήσῃ; μὰς ἀπεκρίθη· ἀφοῦ τὸ κάμνετε σεῖς, εἴμπορῶ νὰ τὸ κάμω κι' ἐγώ». Καὶ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας παρακλήσεις μὰς ἀνέβη ἐπὶ τῆς δοκοῦ, ἔκαμψε τὰ γόνατα καὶ ἐπήδησεν. . . ἄλλ' ἵνα μὴ ἀνεγερθῇ πλέον. Ἐφέραμεν αὐτὸν εἰς τὴν κλίνην του, ἔνθα μετὰ μίαν ὥραν ἐξέπνευσε. «— Κανείς δὲν θὰ εἶπῃ, ἐψιθύριζεν ἐν τῇ ὀδύνῃ τῆς ἀγωνίας, ὅτι εἰς Ἀγγλος δὲν εἴμπορεῖ νὰ πηδήσῃ ὅσον καὶ εἰς Γάλλος». Τὸ ἄτυχον καὶ εὐγενὲς παιδίον! Ὁλίγας ἡμέρας πρότερον εἶχε μοιράσει εἰς ὅλους μὰς διάφορα γλυκίσματα καὶ προῖόντα, ὧν κάλαθον πλήρη τῷ εἶχε πέμψει ἡ μήτηρ του ἐκ Devonshire. Ἐπέμεινε πολὺ ἵνα ὅλοι μὰς δοκιμάσωμεν τὰ κατὰ ἐκεῖνα πράγματα, τὰ ὁποῖα τῷ ἤρχοντο ἀπὸ τὸ σπῆτι του.

Ὁ Σατωβριὰν εἶπέ που ὅτι ἐὰν ἔμφυτόν τι αἰσθημα παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ δὲν ἐκράτει αὐτὸν ἐν τῇ πατρίδι του, ἡ μεγίστη του ἠδονὴ θὰ ἦτο τὸ ταξιδεῦσιν. Τοῦτο δύναται νὰ λεχθῇ περὶ τῶν Ἀγγλων πλείτερον ἢ περὶ παντός ἄλλου λαοῦ. Ὁ Ἀγγλος ἀγαπᾷ τὰ ταξείδια, τὰς περιπετείας, τοὺς κινδύνους. Αἱ ἄπειροι τῶν θλασσῶν ἐκτάσεις, τὰ ὑπερῦψηλα ὄρη, αἱ εἰς αὐτὰ κινδυνώδεις ἀναβάσεις, αἱ περιηγήσεις πρὸς ἀνακάλυψιν ἀγνωστων χωρῶν προσξενούσιν αὐτοῖς συγκινησεις, ἐν αἷς εὐρίσκουσιν τόσα θέληγτρα. Οὕτω πράττοντες εἶνε εἰς τὸ στοιχεῖόν των.

Δύνασθε νὰ ἀποκαλέσητε τὸν Ἀγγλον μαυϊακόν, ἀλλόκοτον, τρελλόν ἐὰν θέλετε· πρὸς ἐπιτέλεσιν μεγάλων κατορθωμάτων ὁμολογητέον ὅτι ἀνάγκη εἶνε νὰ ἐκκλινή τις ὀλίγον τῆς τετριμμένης ὁδοῦ. Οὕτω βλέπομεν αὐτὸν περιφρονούντα ἀπείρους κινδύνους ὅπως δυνηθῇ νὰ εἶπῃ ὅτι ἀνέβη εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λευκοῦ ὄρους, ἢ ὅτι εἰσεχώρησεν εἰς τὸν βόρειον πόλον πλείτερον παντός ἄλλου θλασσοπόρου.

Πείσμων ὡς ἡμίονος καὶ ἀμετάτρεπτος εἰς ὅ,τι ἀπαξ ἀποφασίσῃ ὑπερῆρξαι τὰ ἐπιπροσθούντα ἐμπόδια, νέον ἐκάστοτε θάρρος ἀντλῶν πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ του. Ἀπαξ χαράξας τὸ πρόγραμμα του δὲν ἐννοεῖ ὑπ' οὐδενὸς λόγου νὰ παρεκκλινή αὐτοῦ. Ἀπερχόμενος τῆς Ἀγγλίας ἔχει συντεταγμένον ἐκ τῶν προτέρων τὸ ἡμερολόγιόν του· ἐν αὐτῷ σημειοῦται ὅτι τὴν δεῖνα ἡμέραν, τὴν δεῖνα ὥραν θὰ εἶνε εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ δεῖνα ὄρους· πρέπει ἀφεύκτως νὰ εἶνε· δύνασθε δὲ νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι ἐὰν δὲν κατεκρημνίσθῃ εἰς κανὲν βάραθρον, θὰ εὐρεθῇ ἐκεῖ ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν. Ὁ στρατηγὸς Οὐόλσελεύ εἶχεν εἶπει εἰς τοὺς συμπολίτας του ὅτι θὰ ὑποτάξῃ τὴν Αἴγυπτον εἰς δώδεκα ἡμέρας, ἀλλ' ἔχρησάσθη δεκαπέντε. Ἡ βραδύτης ἐθεωρήθη παραπολλή, καὶ ἔδει διὰ παντός τρόπον νὰ τελειώσῃ ἡ ὑπόθεσις, διότι ἐν Ἀγγλίᾳ ἤρχισαν νὰ γογγύζουσιν.

Περιεπάτων ἐσπέρουν τινὰ ἐπὶ τῆς προκυμίας τοῦ λιμένος Σαιν-Μαλω. Ὁ ἀνεμος ἔπνεε σφοδρότατος, τὸ δὲ διὰ τὴν Σούθαμπτων ἀτμόπλοιον εἶχεν ἐν τούτοις ἀναχωρήσει. Αἰφνης φθάνουσι δύο Ἀγγλοι πνευστιῶντες καὶ παράφοροι.

— Ποῦ εἶνε τὸ ἀτμόπλοιον; ἐρωτῶσι.

— Ἀνεχώρησε.

— Φωνάζετέ το νὰ σταθῇ, ἰδοὺ φαίνεται ἀκόμη, καὶ πρέπει ν' ἀναχωρήσωμεν.

— Ἀδύνατον, κύριοι, εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον.

— Τότε εἴμπορεῖτε νὰ μὰς προμηθεύσητε κανὲν πλοίαριον νὰ μὰς φέρῃ εἰς Γέροση;

— Ἐγὼ εἴμπορῶ μὲ τὸ ἰδικόν μου, ἀπεκρίθη ἀλιεύς τις, ἀλλ' εἶνε μεγάλη τρικυμία, καὶ πρέπει νὰ μοῦ δώσητε 200 φράγκα.

— Καλὰ, 200 φράγκα· σοῦ τὰ δίδομεν.

— Ἀλλὰ, κύριοι, τοῖς λέγουσιν οἱ ἄλλοι, ἢ τρικυμία εἶνε φοβερά, θὰ κινδυνεύσητε, θὰ ἀσθενήσητε.

— Καὶ τί μὲ τοῦτο; ἀποκρίνονται ρίπτοντες βλέμμα περιφρονήσεως πρὸς τοὺς περικυκλοῦντας αὐτούς.

Ἡ ὄψις τοῦ νεωτέρου, ὠραίου εἰκασαετοῦς νεανίου, ἔλαμπεν ἐκ χαρᾶς ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ τοῦ κινδύνου, ὃν εἶχε νὰ διέλθῃ.

Ἀδύνατος ἢ περαιτέρω συζήτησις. Ὁ ἀλιεὺς παρέλαβε τοὺς δύο νησιώτας καὶ μετὰ τινὰς στιγμὰς τὸ εὐθραυστον σκάφος διέσχισε τὰ κύματα πλησίον, τώρα μὲν ἐξαφανιζόμενον εἰς τὰ βάθη τῶν κυμάτων, πάλιν δ' ἀναφανόμενον καὶ δεικνύον ἐπὶ τοῦ πηδαλίου τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα τοῦ εἰκασαετοῦς νεανίου. «Κατευόδιον, ἔλεγον οἱ ναυτικοὶ τοῦ λιμένος· αὐτοὶ οἱ Ἰγγλέζοι εἶνε τρελλοί».

Πᾶς Ἀγγλος καλῆς οἰκογενείας γινώσκει νὰ διευθύνῃ πλοίαριον, νὰ ἰππεύῃ καλῶς, νὰ ἠνιαυχῇ. Εἰθισμένος ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις θεωρεῖ ὡς ἐλάχιστον πρᾶγμα πεζοδρομίαν ἑκατὸν μιλίων, ἢ λεμβοδρομίαν ἐκ τῆς γεφύρας τοῦ Λονδίνου μέχρις Ὀξφόρδης. Σύνθηες πρᾶγμα ἐν Ἀγγλίᾳ εἶνε ἡ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Ἐδιμβούργον πεζοδρομία. Ὁ Ἀγγλος περιηγητὴς δὲν ἐνοχλεῖται ποσῶς ἀπὸ ὀδοιπορικὰ σκευῆ· θέτει ἐν ὑποκάμισον, δωδεκάδα περιλαμιῶν, ζεύγη τινὰ περιποδίων ἐν τῷ σάκκῳ του, καὶ, τὴν ράβδον ἀνὰ χεῖρας, χωρεῖ πρὸς τὰ ἔμπρός. Γνωρίζω ἕνα ὅστις πέρυσιν ὑπῆγε πεζὸς ἕως εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς Σκωτίας. Οἱ φίλοι του τὸν ἐγλεύαζον, διότι εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ὑπάγῃ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τῶν συνόρων τῆς Σκωτίας. «Ὀλίγον θάρρος, τῷ ἔλεγον· κάμε ὅλον τὸν δρόμον πεζός· ὁ σιδηροδρόμος θὰ καταστρέψῃ ὅλην τὴν ἀξίαν καὶ ὅλον τὸ θέλημα τῆς ἐκδρομῆς». Τὸ προηγούμενον ἔτος, κατὰ τὰς θερεινὰς διακοπὰς, εἶχε διανύσει πεζὸς διάστημα 400 λευγῶν ἐν Νερδηνίᾳ.

Ἡ ἔξις αὐτῆ τοῦ πεζοπορεῖν διατηρεῖται ἐν Ἀγγλίᾳ μέχρι βαθέος γήρατος. Εἰς οἰανδήποτε αὐτῆς ἐπαρχίαν μεταβῆτε, θὰ ἰδῆτε τοὺς γέροντας διανύοντας καθ' ἑκάστην 5 καὶ 6 χιλιόμετρων δρόμον. Τὴν ἔξιν δὲ ταύτην διατηροῦσι μέχρι τελευταίας στιγμῆς, ὅτε τοὺς δέχεται πλέον ἢ κλίνη, ἐξ ἧς δὲν ἐξέρχονται ἢ διὰ νὰ ὑπάγωσι νὰ ἀναπαυθῶσιν εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Παρ' ἄλλοις λαοῖς ὁ ἄνθρωπος γηράσκει ἐν ἡλικίᾳ ἐξήκοντα ἐτῶν· αἱ συνήθεις καταχρήσεις τῆς νεότητος, τοῦ ἐδραίου βίου τὰ ἐλαττώματα καταβάλλουσιν αὐτὸν ἐνωρίς, καὶ ἐὰν δὲ ζῆσῃ μέχρι βαθέος γήρατος, τὰ τελευταῖα τοῦ βίου του ἔτη εἶνε πλήρη πόνων καὶ θλίψεων, ἕτινα τὸν καθιστῶσιν ἄχθος τοῖς

οἰκείοις καὶ ἑαυτῷ ἔτι. Τοῦτο δὲν συμβαίνει ἐν Ἀγγλίᾳ· ἐνταῦθα πάντες ἀποθνήσκουσιν ἐν θαλερῷ γήρατι. Ἐχω γηραιὸν φίλον ἄγοντα τὸ 88ον ἔτος τῆς ἡλικίας, ὅστις χειμῶνα καὶ θέρος κάμνει τακτικώτατα κατὰ πᾶσαν πρωίαν τὴν ψυχρολουσίαν του, καὶ οὐδέποτε καθήται νὰ προγευματίσῃ, ἐὰν πρότερον δὲν κάμῃ τὸν συνήθη αὐτοῦ περίπατον 3 ἢ 4 μιλίων. Εἶνε ζωηρός, εὐθυμος, τραγωδεῖ κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, καὶ οὐδέποτε λησμονεῖ νὰ σᾶς ὀμιλήσῃ περὶ τῶν ὀσπρίων, τὰ ὅποια σκοπεῖ νὰ σπειρῇ τὸ προσεχὲς ἔτος. Πιστεύω δὲ ὅτι θὰ κάμῃ ἀκόμη πολλὰς αὐτῶν συγκυμιδᾶς.

Νέος τις καθηγητὴς τῆς Ὀξφόρδης, γνωστός μου, κάμνει καθ' ἕκαστον ἔτος ταξείδιον διὰ πλοιαρίου διακοῦν ἀπὸ ἐνὸς μέχρι δύο μηνῶν. Μεταβαίνει μετὰ τῆς γυναικὸς του εἰς τὸ μέρος, ὅθεν πρόκειται νὰ ἀρχίσῃ τὸ ταξείδιον, ἐνταῦθα ἐνοικιάζει ἐν πλοίαριον, θέτει τὴν γυναικᾶ του εἰς τὸ πηδαλίον, καὶ... ἔμπρός! Τὴν ἐσπέραν σταματοῦν εἰς τι παραποτάμιον ξενοδοχεῖον, τὴν δ' ἐπαύριον πρωίαν ἀφοῦ ἐφοδιασθῶν διὰ τροφίμων, ἐξακολουθοῦσι τὸ ταξείδιον. Διέπλευσαν τοιουτοτρόπως τοὺς πλείστους τῶν ποταμῶν τῆς Εὐρώπης. Πλήρεις ἀφελείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ καταθέλωσι τὸν ἀκούοντα αὐτοὺς διηγουμένους τὰ ταξείδια των.

Ἄλλοι μεταβαίνουν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν διὰ ποδηλάτου. Εἰσὶ δὲ ζεύγη νεονύμφων, ἅτινα διέρχονται τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος περιηγούμενοι ἐντὸς μικροῦ ἀμαξίου τὴν Ἀγγλίαν ὀλόκληρον χωρὶς νὰ κινήσωσι τὴν παραμικρὰν ἐκπληξιν παρὰ τοῖς κατοικοῖς ὅθεν διέρχονται· διότι ἐνταῦθα εἰσὶ συνειθισμένοι καὶ εἰς τὰς παραδοξοτάτας ἰδιατροπίας. Τοιουτοτρόπως ἀποφεύγουσι τὰς τυπικὰς ἐκεῖνας ἐπισκέψεις τὰς τοσοῦτον ὀχληρὰς, καὶ ἀναπνεύουσιν ἀπλήστως τὸν ὑγιεινὸν ἀέρα τῶν ἐξοχῶν. Ἡ τοιαύτη δὲ δικακέδασις εἶνε προσιτὴ εἰς πάντα τὰ βαλάντια· καὶ δύναται τις οὕτω νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν γλυκεῖαν καὶ νεαρὰν σύντροφόν του ἀπὸ τὰς πρώτας ἐνοχλήσεις τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, ὅποια εἰσὶν οἱ λογαριασμοὶ τοῦ παντοπώλου καὶ ἀρτοπώλου, αἱ ποικίλαι μερίμναι περὶ τῆς οἰκίας, αἱ ὅποια ἔχουσιν τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπαναφέρωσιν αὐτὴν ταχέως εἰς τὴν θλιβερὰν πραγματικότητα. δ.—

Ἡ παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας κειμένη μικρὰ νῆσος Οὐάιτ πρόκειται νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς Ἀγγλίας δι' ὑποθαλασσίας σύριγγος. Αἱ ἀποπειρατῆριοι ἐργασίαι ἐγένοντο ἤδη, οἱ δὲ εἰδήμονες πιστεύουσιν ὅτι οὐδεμίαν δυσκολίαν θέλει παρουσιάσει ἢ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου.